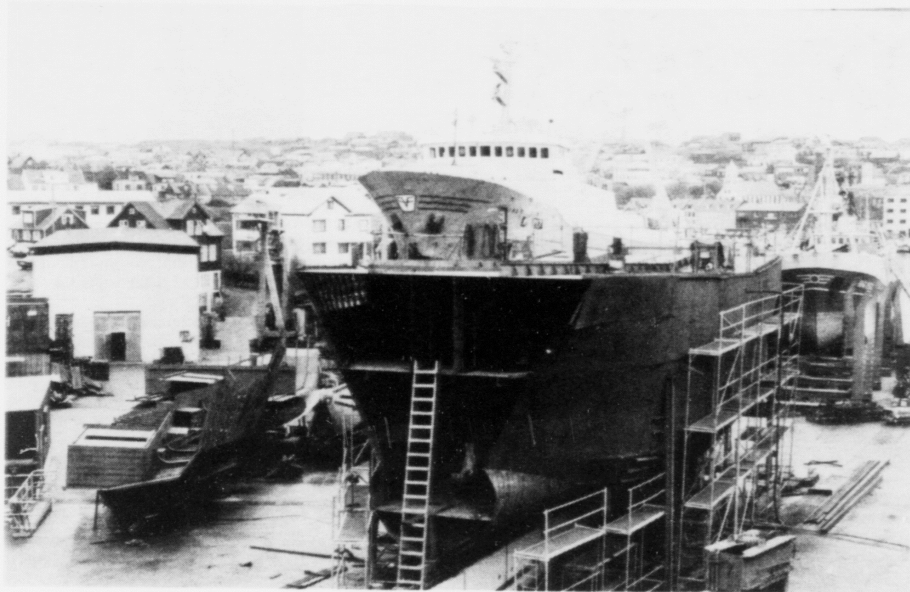

Býarmenning

Tórfinn Smith: Nær hoyra vit tingmenn tosa um býarmenning? Tað er neyðugt hjá okkum í Suðurstreymoy at minna á, at hetta øki okkara eisini er eitt valdomi

Sum høvuðsstaður hevur Havnin ávisar skyldur. Og tí eigur Havnin eisini síni rættindi. Tað er misskilt bygdamenning, at bert stovnar ella virki verða lögð uttan fyri Havnina, er talan um bygdamenning.

Tað er neyván dagur, tá tingið er saman, at vit ikki hoyra løgtingsmenn tosa um bygdamenning. Bygdirnar skulu mennast við bergholum, virkjum og stovnum — privatum sum almennum.

Tað er enná komið fyri,

at uppskot um at gera nýggjan almennan stovn, er treytað av, at hesin verður lagdur uttan fyri Havnina. Hetta fyri at fjálga um magiska orðið bygdamenning.

Hinvegin hoyra vit ógvuliga sjáldan orðið

býamenning tikið upp á tunguna í lögtinginum.

Hugtakið bygdamenning er í flestu førum nýtt sum ein mótaleikur til Havnina. Og í eins nógvum førum nýtt til at fjálga um tann lokalpolitiska krakk, sum politikarar,

valdir uttan fyri Havnina, ikki vilja lata frá sær aftur.

Hetta er misskilt bygdamenning. Og hetta er misskiltur landspolitikkur.

Eins væl, og vit skulu fjálga um útjáraðskini, er neyðugt, at vit hava eina sterka og vælvirandi kjarnu. Ein virknan høvuðsstað við øðrum enn almennum tænastustovnum og privatum oyðsluvirksemi. Okkum tørvar útflutningsfremjandi arbeiðspláss í høvuðsstaðarøkinum og hesi eiga vit at skapa.

Tílik arbeiðspláss eiga

at verða skipað eftir ávísari heildarætlan, soleiðis at fólk í høvuðsstaðarøkinum altíð hevir nóg mikið fyri hendurnar.

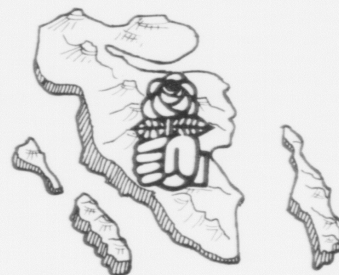
Í lötuni er nóg mikið av arbeiði. Ovmikið til tíðir, men tað er júst í tilíkingum, vit eiga at byggja fyri, at vit knappliga standa eftir við minkandi arbeiði.

Tað er at harmast um, at uppskot Javnaðarflokksins at seta á stovn idnaðar- og menningardeild fyri Havnina, ikki vann frama. Hetta uppskot, sum flokkurin setti fram í samband við sokallaða Sundsdepilin.

Hetta var av teirri orsök, at vit kunnu ikki góðtaka, at ein tilíking ætlan skuldi standa og falla við einum manni. Vinnulivið má byggjast upp á breiðum grundarlagi við lut-tøku av øllum náttúrligum portum.

Valevni Javnaðarflokksins í Suðurstreymoy vilja gera alt til at menna hetta økið í landinum og tað skal gerast nú.

Tórfinn Smith

Vágafólk!!!

Fólkaflokspolitikkur Svend Ága Ellefsens er at lána landið út á sjógv og at tarna sum mest øllum virksemi hjá »vanliga« fólkunum.

Hava tit hugsað um, at meðan Snarfrost vegna vantandi arbeiðsmegi, ikki fær arbeitt fiskin til annað enn biligastu útflutningsvøru, setir valvini Fólkaflokksins, Svend Áge Ellefsen, upp eina nýggja hól til góðsking

av svartkjafti (kostnaður 12 mill. kr. — útlendsk kredittfelagslán — hvørtosa um úttanlandsskuld?).

Síðan verða keyptar flakalínjur og onkrum reiðara verður boðin betri prisur enn Snarfrost kann

geva. Men soidariteturin var sterkari, so royndir at kappast við Snarfrost á hesum grundarlag misneydnaust.

Virkið stóð so stilt í mánaðir til rækjupilki-maskinur frá einari falleraðari rækjuverksmiðju

úttanlands vorðu keyptar og uppsettir (hvør ið so hevur tjent uppá tað?).

Seinast eru so nøkur tons av russararækjum komin til virkið (var ikki onkur imoti samhandli við russarar?).

Samanumtikið eydnaðist at vaksa um úttanlandsskuldina og at minka um arbeiðsmegin hjá verandi virkjum. Óneyðug til-tøk bæði tvey.

Hetta var seinasta valagnio hjá Svend Ága.

Tá Fólkaflokkurin fór at rumbia við Høgafossi afturat, so kundi Svend Áge Ellefsen skoytt uppí, at tað var landsstýrið hjá Paula bróður, sum gjordi Høgafoss 20 mill. dýrari

at byggja, tí skipið partu skuldi vera kombinerað rækju- og svartkjaftaskip.

Hesa byrðu hevur hann so havt meira at dragast við, enn tey rækjuskip, ið aftaná komu.

Velja tit slikar bróður??? — vit gera tað ikki.

Vága-veljarar

